

BAHAETTİN/BAHATTİN KARAKOÇ

Nail TAN

Türk edebiyatının tanınmış şairlerinden yaygın adıyla Bahaettin / Bahattin Karakoç (kitaplarında adı iki şekilde yazılmıştır), 16 Ekim 2018 Salı günü memleketi Kahramanmaraş'ta Büyükşehir Belediye Başkanlığınca düzenlenen "Uluslararası 5. Kitap ve Kültür Fuarı"na katılıp kitaplarını imzaladıktan sonra evinde rahatsızlanması üzerine kaldırıldığı Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Kardiyoloji Bölümünde gece yarısına doğru hayata gözlerini yumdu. Cenazesi, 18 Ekim 2018 Perşembe günü Kahramanmaraş Ulu Cami'de kılınan öğle ve cenaze namazlarının ardından Şeyhâdil Mezarlığı'nda toprağa verildi. Cenaze töreninde; kardeşi Osman Naci Karakoç ve çocuklarının yanı sıra başta Vali Vahdettin Özkan olmak üzere TBMM Kahramanmaraş Milletvekilleri İmran Kılıç ve Sefer Aycan, Büyükşehir Belediye Başkanı Fatih Mehmet Erkoç, Sütçü İmam Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Niyazi Can, il protokolü, siyasi parti temsilcileri, şair ve yazarlar ile vatandaşlar hazır bulundular. Başta Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan olmak üzere devlet büyüklerince ailesine taziye telefon ve mesajları gönderildi.

Rahmetli Karakoç; 5 Mart 1930 tarihinde, Kahramanmaraş'ın Cela / Ekinözü köyünde (şimdi ilçe) doğdu. Babası Ümmet Karakoç, annesi ise Fadime Hanım'dır. 2012 yılında kaybettiğimiz şair Abdürrahim Karakoç ile şair yazar Ertuğrul Karakoç'un ağabeyidir. İki kardeşi daha vardır. Karakoç, aile lakabı olup aileye soyadı olarak alınmıştır.

İlkokulu, köyünün okulunda okudu (1937-1942). Üçüncü sınıfta iken *Kur'an-ı Kerim*'i okumayı öğrendi. Adana Düziçi Köy Enstitüsü (1942-1947) ve Ankara Hasanoğlan Köy Enstitülerinde (1947-1949) ortaöğrenimini tamamlayıp sağlık memuru oldu (1949). Köy Enstitülerinin Sağlık Bölümünde, köyler için sağlık memuru yetiştiriliyordu. Memleketi Kahramanmaraş'ta sağlık memurluğu yaparak (1949-1982) emekliye ayrıldı. Son görev yeri Kahramanmaraş Verem Dispanseridir. Memuriyeti sırasında vatan görevini yedek subay olarak İs-

tanbul 3. Bağımsız Korugan Taburun-
da yerine getirmiştir (1955-1957).

Edebiyatın şiir dalıyla ilgilendi. İlk şiiri “Cela Köyü”, 1942 yılında *Yurt* gazetesinde yayımlandığında henüz 12 yaşındaydı. Halk şiirinin benimsenip yaşatıldığı topraklarda büyüdüğü için başlangıçta hece ölçüsüyle yazmayı esas almıştı. 1960 yılından önce çeşitli dergi ve gazetelerde yayımlanan şiirlerini beğenmeyip kitaplarına koymadı. Şiir yolculuğunda yürüyeceği yolu, 1973 yılında yayımlanan *Seyran* kitabında belirledi denilebilir. Sanatının olgunluk döneminde serbest ölçüyle modern şiirler yazmaya yöneldi. Dili ustalıklı kullandı. Hatırda kalıcı, duygu ve düşünce yüklü, sanat değeri yüksek şiirleriyle üne kavuştu. Edebiyat dünyamızda kendisine *Beyaz Kartal*, *Türk Şiirinin Dede Korkut’u* ve *Türk Şiirinin Türkmen Dervîşi* gibi unvanlar verildi. Âşık tarzı şiirlerinde “Ekinözülü Rahmanı”, “Erzincanlı Gezgini Ozan”, “Özer Semercioğlu”; bazı şiirlerinde “Karakoç”; düzyazılarında ise “Said Yaylalı”, “Baha Deliormanlı” mahlas ve takma adlarını kullandığı görüldü.

Rahmetli Karakoç’un şiir ve yazıların yayımlandığı başlıca dergi ve gazeteler: *Köy Postası*, *Genç Kalemler*, *Orkun*, *Tohum*, *Ozan* (ilk dönem) ile *Varlık Yıllığı*, *Büyük Türkiye*, *Hareket*, *Adımlar*, *Elif*, *Zeren*, *Töre*, *Hisar*, *Türk Edebiyatı*, *Doğuş*, *Nilüfer*, *Millî Kültür*, *Kubbealtı Mecmuası*, *Kardeş Kalemler*, *Cemre*, *Kültür ve Sanat*, *Ihlamur*, *Erciyes*, *Martı*, *Çağrı*, *Seviye*, *Mefkûre*, *Elbistan’ın Sesi*, *Yeni Elbistan*, *Ortadoğu*, *Sabah*, *İstiklal* ve *Bayrak* (son dö-

nem). Kendisinin 1986-87 yıllarında 37 sayı çıkardığı *Dolunay* dergisi ile yönettiği Dolunay Yayınları da şiirlerinin yayım kaynakları arasında önemli bir yere sahiptir. 16 yıl düzenlediği “Dolunay Şiir Şöleni”, derginin adını yaşatmıştır. Kendisi de birçok millî ve milletlerarası (Almatı, Aşkabat, Akmesit, Bakü, Girne, Strasbourg, Struga gibi) şiir şölenine katılmıştır. Birçok şiiri Türk müziğinin değişik formlarında bestelenip seslendirilmiştir. Yabancı dillere çevrilen şiirleri de oldukça fazladır. Hikâye dalındaki denemeleri *Çağrı*, *Elif* ve *Zeren* gibi bazı dergilerde yayımlanmıştır.

Aldığı çok sayıdaki ödül içinde, hayat hikâyesinde yer verilmesini istedikleri şunlardır:

1962 *İsa ve İshak* hikâyesiyle Akşam-TKB Edebiyat Yarışması 2.’lik Ödülü

1983 Kayseri Sanatçılar Derneği Yılın Şairi Ödülü

1986 *Bir Çift Beyaz Kartal*’la Türkiye Yazarlar Birliği Şiir Ödülü

1991 *Beyaz Dilekçe* şiiriyle TDV Münacaat Yarışması 1.’lik Ödülü

1993 Kazakistan Büyük Abay Ödülü

1997 Malatya BB Malatya Konulu Şiir Yarışması 1.’lik Ödülü

2004 Tarsus Belediyesi Karacaoğlan Onur Ödülü

2008 ESKADER Şiir Ödülü

2011 Bursa BB-BED Evliya Çelebi Ödülü

2011 İLESAM Edebiyat Üstün Hizmet ve Başarı Ödülü

Eserleri tür ve ilk yayım yıllarına göre şöyle sıralanabilir:

Şiir: *Mevsimler ve Ötesi* (1962), *Seyran* (1973), *Sevgi Turnaları* (1975), *Ay Şafağı Çok Çiçek* (1982), *Kar Sesi* (1983), *Zaman Bir Beyaz Türküdür* (1984), *İlkyazda* (1984), *Bir Çift Beyaz Kartal* (1986), *Menzil* (1991), *Uzaklara Türkü* (1991), *Güneşe Uçmak İstiyorum* (1993), *Güneşten Öte* (1995), *Beyaz Dilekçe* (1995), *Leyl ü Nehar Aşk* (1997), *Aşk Mektupları* (1999), *Ihlamurlar Çiçek Açtığı Zaman / Ay Işığında Serenatlar* (2001), *Sürgün Vezirin Aşk Neşideleri* (2004), *Ben Senin Yusuf'un Olmuşum* (2006), *Gündemde Yine Aşk Var* (2008).

Biyografi: *Sabah Esintileri* (2015?)

Güldeste / Antoloji / Seçki: *Şiir Burcunda Çocuk* (H. Özbay ve M. Tattacı ile, 1993), *Dolunay Şiir Güldestesi* (1996).

Hakkında üniversitelerde pek çok lisans ve lisansüstü tez yapılan şairin hayatı ve sanatıyla ilgili üç kitap da yayımlanmıştır:

Bahaettin Karakoç; *Sabah Esintileri*, İstanbul 2015?, 272 s.

Serdar Yakar, *Şiirin Başkenti Kahramanmaraş'ta Dolunay Esintisi ve Bahaettin Karakoç*, Kahramanmaraş 2015, 176 s.

Ramazan Avcı, *Türk Şiirinin Beyaz Kartalı Bahaettin Karakoç*, Ankara 2012, 274 s.

Ayrıca, *Seviye* (S. 6, 1998), *Mefkûre* (S. 11, 2003), *Türk Edebiyatı* (S. 357, 2003) ve *Gümüşkalem* (S. 5, 2010) dergileri Bahaettin Karakoç özel sayıları yayımlayıp şairi çeşitli yönleriyle değerlendirmiştir.

1951 yılında Hatice Hanım'la evlendi. Dördü kız, beşi erkek olmak üzere dokuz çocuk babasıydı.

Rahmetli şair, zaman zaman görüş-tüğüm sanatçılardan biriydi. Kötü şaire, şiire tahammülü yoktu. Eleştirisini hiç çekinmeden yapar, sözünü kimse-den sakınmazdı. Bir şair gibi, duygu ve heyecan kasırgaları arasında, yüreğinin sarayında yaşayarak aramızdan ayrıldı. Şiirleriyle hep Türk edebiyatı kitaplarında ve aramızda yaşayacak. Mekânı cennet olsun!